

Nr 9.

Av herr **Petrén m. fl.**, *angående uppflyttning i högre lönegrad av direktör och assistent vid förvaringsanstalten i Norrköping.*

Såsom framgår av här som bilaga vidfogade transumt av fångvårdens skrivelse den 22 september 1934 angående anslag till fångvården att äskas vid 1935 års riksdag, begärdes däri, att direktören vid centralfängelset i Norrköping och den därmed förenade vårdanstalten för förminskat tillräkneliga förbrytare, vilken befattningshavare såsom »direktör av 3:e klass» är placerad i lönegrad B 24, måtte bli »direktör av 2:a klass» med placering i lönegrad B 26, och att assistenten vid samma fångvårdsanstalt, vilken såsom »assistent av 3:e klass» är placerad i lönegraden B 16, måtte bli uppflyttad i den för »assistent av 2:a klass» gällande lönegraden B 18. Till denna framställning har departementschefen emellertid ansett sig icke kunna taga slutlig ståndpunkt, förr än dessa befattningshavares ställning efter en omorganisation av fångvårdsanstalterna blivit ytterligare utredd. Goda skäl synas oss emellertid finnas för att redan nu bifalla fångsvårdsstyrelsens ifrågavarande framställning.

Av ledningen för en förvaringsanstalt för psykiskt abnorma brottslingar — där ej är fråga om någon tids obligatorisk isolering utan behandlingen, jämlikt föreskrifterna i den för sådan anstalt gällande verkställighetslagen, redan från början skall vara helt individuell, alltefter den förvarades psykiska tillstånd och uppträdande, och där förvaringstiden efter minimitidens utgång är helt obestämd — måste nämligen fordras alldeles särskilda kvalifikationer, såsom ett säkert psykologiskt bedömande av klientelet och ett aldrig svikande intresse för att genom lämpliga åtgärders vidtagande (såsom arbetsförmedling, m. m.) möjliggöra utskrivning, där sådan kan anses böra försökas. Det vore därför i hög grad olyckligt med täta ombyten i ledningen av förvaringsanstalten, men stor risk härför föreligger, därest direktörens och assistentens löner förbli lägre än vid övriga centralfängelser i riket, fränsett kvinno-fängelset i Växjö. Erhölle däremot direktören och assistenten vid förvaringsanstalten samma löneplacering som motsvarande befattningshavare vid centralfängelserna i Malmö, Mariestad och Härnösand samt å Härlanda, vore det större utsikt, att de ej vid uppkommen ledighet å ifrågavarande tjänster vid någon av dessa fångvårdsanstalter söka transport dit, fastän förvaringsanstalten är vida mer svårskött.

På här anförda skäl få vi sålunda hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att direktören vid förvaringsanstalten i Norrköping måtte bli uppflyttad i den för fångvårdsdirektör av 2:a klass gällande lönegrad B 26 och assistenten vid samma anstalt i den för fångvårdsassistent av 2:a klass gällande lönegraden B 18.

Stockholm den 15 januari 1935.

Alfred Petré.

A. Åkerman.

G. A. Björkman.

Bilaga.

Transumt.

Till KONUNGEN.

I enlighet med gällande föreskrift får fångvårdsstyrelsen härmed till Kungl. Maj:t avgiva förslag till de anslagsäskanden för fångvården, vilka äro avsedda att föreläggas 1935 års riksdag.

Uppflyttning i högre lönegrad av direktör och assistent vid centralfängelset i Norrköping m. m.

I styrelsens förberörda den 11 maj 1934 till Kungl. Maj:t avgivna utlåtande över organisationsnämndens omförmälda utredning och förslag angående fångvården anförde styrelsen, bland annat, följande beträffande vårdanstalten för förminskat tillräkneliga förbrytare.

»Organisationsnämnden har i sitt utlåtande icke berört frågan om en eventuell förändring beträffande placering i lönehänseende av styresmannen ävensom assistenten vid vårdanstalten i Norrköping. Med hänsyn till de alltmer ökade och krävande arbetsuppgifter, vilka redan nu kommit att åligga dessa befattningshavare, anser styrelsen det emellertid böra tagas under övervägande, huruvida icke dessa befattningshavare, vilka för närvarande äro placerade, styresmannen såsom direktör av 3:e klass i lönegrad B 24 och assistenten såsom assistent av 3:e klass i lönegrad B 16, böra uppflyttas i högre lönegrader. Visserligen är antalet klienter i vårdanstalten för närvarande icke så stort som fångantalet vid t. ex. centralfängelserna i Malmö och å Härlanda eller i Härnösand, men å andra sidan äro de personer, vilka intagas i vårdanstalten så svårskötta och kräva så mycken omvårdnad och arbete av olika slag, att de uppgifter, vilka åligga styresmannen resp. assistenten vid anstalten, torde vara fullt jämförbara med, om icke rentav i vissa hänseenden mera krävande än det arbete, som åvilar direktörer och assistenter vid flertalet centralfängelser. På grund härav anser styrelsen vårdanstaltens styresman böra, oavsett en eventuell utvidgning av anstalten, erhålla ställning såsom direktör av 2:a klass och sålunda placeras i lönegrad B 26 samt assistenttjänsten vid anstalten utbytas mot assistentbefattning av 2:a klass med placering i lönegrad B 18.»

Styrelsen har under hand inhämtat, att denna styrelsens uppfattning delas av interneringsnämnden.

Det må i detta sammanhang framhållas, att antalet manliga förminskat tillräkneliga är i stadig stigande. Sålunda utgjorde antalet

den 1 januari 1932	47
» 1 » 1933	58
» 1 » 1934	72

och uppgick den 1 september 1934 till 79.

Under återopande av vad styrelsen i förenämnda utlåtande anført angående uppflyttning i lönegrad av befattningarna såsom direktör och assistent vid centralfängelset i Norrköping föreslår styrelsen nu, att från och med budgetåret 1935/1936 ifrågavarande tjänster placeras, direktörsbefattningen i löne-

grad B 26 och assistentbefattningen i lönegrad B 18. Vid bifall härtill skulle antalet direktörstjänster av 2:a klass ökas från nu 4 till 5 och antalet assistentbefattningar av 2:a klass från nu 9 till 10, medan antalet tjänster såsom direktör av 3:e klass och såsom assistent av 3:e klass skulle minskas från nu vardera 14 till vardera 13.

Stockholm den 12 september 1934.

Underdånigst

GUSTAF MASRELIEZ.

Olof Rundberg.